

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redaktie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837 - 357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Ver. Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kon tract korting.

MEDITATIE

AFSCHEIDSLIED

Een lied

Hammaäloth

Ziet, looft de Heere, alle gij knechten des Heeren; gij, die allen nacht in het huis des Heeren staat. Heft uw handen op naar het heiligdom en looft de Heere. De Heere zegene u uit Sion, Hij, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft.

Psalm 134

Psalm 134 is een zeer bekend lied. Veel wordt het laatste vers van deze psalm gezongen. Het wordt nogal eens gezongen bij bijzondere gelegenheden. En terecht. De zegen des Heeren is onmisbaar tot rechte uitoefening van het ambt. De zegen des Heeren kan niet gemist worden op de huwelijksweg. Toch doen we tekort aan de betekenis en het doel van deze psalm, wanneer we dit lied slechts betrekken op bepaalde gebeurtenissen in het persoonlijke of kerkelijke leven. Het eigene van de psalm wordt dan voorbij gezien. Psalm 134 behoort tot de liederen Hammaäloths. Deze liederen werden gezongen door de pelgrims naar Jeruzalem. Psalm 120 was het eerste lied, dat door de Israëliet gezongen werd, wanneer hij de tocht ondernam naar Jeruzalem. Psalm 134 was het laatste lied.

Dit lied werd gezongen op de laatste feestdag te Jeruzalem. Tijdens het uur van vertrek. Het verblijf te Jeruzalem was voor de ware Israëliet een goede tijd. Daar was hij in zijn element. Immers daar woonde de Heere temidden van de lofzangen Israëls. Daar werden de offers gebracht. Daar liet de Heere Zich niet onbetuigd. Daar mocht men in heel de ceremoniële eredienst aanschouwen de vrije gunst, die eeuwig Hem bewoog. Daar was men één van zin en hart. Daar gevoelde men ook bijzonder de band aan de dienaren des Heeren. Deze ging men nu weer verlaten. De verbondenheid aan hen werd ondermeer geuit in de hartelijke opwekking. Zij werden door het volk aangespoord om voortdurend de Heere te loven. Zij werden opgewekt om steeds hun handen op te heffen naar het heiligdom. In het heiligdom des Heeren hadden zij een plaats ontvangen. De Heere had hen in Zijn dienst gesteld. In het heiligdom moesten zij werken. Daar hadden zij een taak. Een taak hun van de Heere opgelegd. Op de dag, maar ook in de nacht. Steeds stonden zij in de dienst des Heeren. Zij werden geroepen tot offeren, bidden en zegenen, maar ook tot waken. Zij moesten de wacht betrekken bij het heiligdom, bij het heilige. De heilige dingen mochten niet ontheilgd worden en de tempelschatten niet geroofd. Zij moesten er acht op geven, dat het vuur op het altaar niet doofde en de lampen bleven branden. Zij moesten dus dienen, maar ook strijden. Strijden tegen alles wat de dienst des Heeren zou kunnen ontwijden, ontheiligen, vernietigen. Die opdracht geldt vandaag nog. Zij, die door Gods genade in de dienst des Heeren gesteld zijn geworden, moeten hun ambtelijk werk verrichten naar de wil des Heeren. Zij moeten steeds dienaars van het Woord zijn. Zij moeten bewaren het pand hun toebetrouwd. Zij moeten de wacht betrekken bij het Woord. Zij moeten wakker zijn. Zij moeten nuchter zijn. En dat in alles. Zij moe-

ten de waarheid van de leugen en van de fantasie steeds onderscheiden. Zij moeten zich kritisch, scherp op stellen tegen alle verschijningsvormen van dwalingen. Hoe schoonschijnend en vroomklinkend, die ook mogen zijn. Welk een opdracht! Welk een verantwoordelijkheid! In het volbrengen van die opdracht, hoe gebrekvol die ook geschiedt, zijn de ware dienaren des Heeren te herkennen. Het volk nu, dat uit en door de genade des Heeren leeft, weet zich aan hen verbonden. Betoont hun hartelijk meeleven, met hen. Vandaar de opwekking, de aansporing om de Heere te loven. Het grootmaken van de Heere. Tijdens het dienen van Hem, maar ook tijdens het strijden voor Hem, Zijn Woord en Zijn dienst. Maar het ware dienen, waken en strijden kan niet geschieden in eigen kracht. Vandaar de opwekking om voortdurend te bidden. De handen moeten opgeheven worden naar het heiligdom. Het heiligdom nu was de plaats, waar de Heere woonde. Daar stond de ark, als het zichtbaar teken van Gods tegenwoordigheid. Daar werd op de grote verzoendag door de hogepriester het offerbloed gesprengd.

Naar dat heiligdom moet het oog van de priesters zich richten. Daarheen moeten zich hun handen uitstrekken. Lege handen moeten opgeheven worden. Daarin moeten zij kenbaar maken hun armoede, hun hulpeloosheid, hun afhankelijkheid. Hun afzien van zichzelf en van alle andere schepselen. Maar ook hun geloof en vertrouwen. De heilige wetenschap, dat lege handen gevulde handen worden. Lege handen worden gevuld met alles wat in de handen Gods ligt. Met alles wat ligt in de doorboorde handen van de grote Koning, de Priester van het heiligdom Gods. Hij schenkt alles aan arme priesters, aan arme ambtsdragers. Hij leeft voor armen, niets bezittenden, maar die al hun hulp en kracht, hun heil en zaligheid van Hem verwachten. Gelukkige gemeenten, die zulks leden hebben, in wier hart deze opwekking leeft. Gelukkige gemeenten, die arme, niets bezittende ambtsdragers hebben. Die gedreven door de liefde des Heeren willen dienen, waken en strijden, maar het niet kunnen, die hun ongeschiktheid en onbekwaamheid almeer zien en beleven. Wanneer zij echter in praktijk brengen, wat in psalm 134 staat, wordt ook vandaag bemerkt en ondervonden, dat de Koning, de Priester voor hen leeft. Zij worden vervuld met het Zijne. Het priesterkoor antwoordt door de zegen op de vertrekkende pelgrims te leggen: „De Heere zegene U uit Sion, Hij die de hemel en de aarde gemaakt heeft”.

De priester had in de oude bedeling een dubbele taak. Hij trad namens het volk voor het aangezicht des Heeren, maar hij bracht ook de woorden des Heeren, de zegen des Heeren over aan het volk. Vandaar Zijn woord in het afscheidsuur. In dit laatste woord ligt het ganse evangelie. Het evangelie Gods in Christus Jezus de Heere. Het woord „zegenen” spreekt van het buigen, van het nederbuigen des Heeren. Het zich neerbuigen in Zijn liefde en genade, in Zijn barmhartigheid en trouw. En dat tot een schuldig volk. Hij verrijkt het leven met Zijn geestelijke en tijdelijke weldaden. Hij laat Zichzelf op de levensweg in alle omstandigheden niet onbetuigd. Welk een wonder is dit. Want op aarde wonen mensen, die van nature haters van God en hun naaste zijn. Naar Zijn heilig recht moet

VAN DE ADMINISTRATIE

Gebleken is in de laatste tijd, dat ons blad op sommige plaatsen 2 maal bezorgd wordt, met hetzelfde adres erop vermeld. Mogen wij verzoeken, zo er mogelijk meerdere zijn die 2 nummers tegelijk ontvangen mij dat even te berichten? Dit kost steeds extra porto kosten, wat heel gemakkelijk kan worden voorkomen. Voorts een vriendelijk verzoek: Wie kan mij helpen aan het juiste adres van Mevr. C. Koers, Finnenburg 184, 's-Gravenhage? Bij voorbaat mijn dank. Van verschillende zijden vernamen wij van de genoten zegen op de Ontmoetingsdag j.l. in Sliedrecht ontvangen. Het is ons niet mogelijk alles schriftelijk te beantwoorden. Goede nota hebben wij er van genomen, en we zijn tevens bemoedigd om ons werk voort te zetten. Het is weer aangevoeld dat de Ontmoetingsdagen ons saambinden met allen, die de oude Gereformeerde beginselen liefhebben. Tevens kunnen wij nog vermelden dat er weer zeven nieuwe abonnees konden worden genoteerd en f 102,- extra werd ontvangen w.o. f 25,- van een abonnee die de Ontmoetingsdag niet kon bijwonen, hartelijk dank voor alles. Adm.adres: Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn. Giro nr. „Bewaar het Pand”, 70.43.50. v. d. L.

de Heere komen met Zijn straffen, met Zijn oordelen, met Zijn vloek en vervloeking. Belijdt U het van harte, dat U het verdiend hebt, dat de Heere zó tot U komt? Wie buigt voor het recht en de gerechtigheid van God, hoort van zegen. In diens leven zal de zegen des Heeren nederdalen. God moet naar recht de zonden straffen, maar Hij kan ook naar recht zegenen. Het kunnen zegenen ligt gegrond in het offer gebracht op Golgotha. Voor de Zoon van God was er slechts vloek, oordeel en Godsverlating. Voor een schuldig volk is er nu zegen. De zegen uit Sion. God zegent in Christus. God zegent door Christus. Zegenend heeft Hij de aarde verlaten. Als Zegenaar leeft Hij in de hemel. Hij deelt gaven uit onder de mensenkinderen. Geen satan, hel of wereld kunnen het Hem beletten. Wil de Heere zegenen, niemand is er, die Hem daartoe kan weerhouden.

„Wat Zijn liefde wil bewerken”, Ontzegt Hem Zijn vermogen niet!”

Hij heeft de hemel en de aarde gemaakt. Hij is de Schepper van hemel en aarde. Van onmacht is bij Hem geen sprake. Hij is Almachtig! De Uitdenker, de Bewerker, de Onderhouder van al het geschapene is tevens de Bron van alle zegeningen. Op grond van het Offer klinkt het U tegen: „de Heere zegene U uit Sion, Hij Die de hemel en de aarde gemaakt heeft”. U leeft onder de opgeheven handen des Heeren. Hebt U nu die zegen nodig? Is de zegen heil voor U? Heil voor leven en sterven? Leef in U:

„Mijn hart zegt mij, o Heer', van Uwentwegen: „Zoek door gebeën met ernst mijn aangezicht,” Dat wil, dat zal ik doen; ik zoek de zegen Alleen bij U, o Bron van troost en licht!?”

U zult gezegend worden. Verwacht van Zijn genade in Christus, verwacht van Zijn almacht de vervulling van al uw nooddrift. Hij zal het U aan niets doen ontbreken. Hoe moeilijk Uw levensgang soms ook moge zijn. Hij schraagt in het lijden. Hij troost in het verdriet. Hij geeft kracht naar kruis. Hij zal uw voet niet laten wankelen. Hij zal uw Bewaarder zijn. Hij zal uw schaduw zijn aan uw rechterhand. De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts. De Heere zal u bewaren van alle kwaad. Uw ziel zal Hij bewaren. De Heere zal uw uitgang en uw ingang bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid.

M. C. Tanis.

Rectificatie

Boven de meditatie van Ds. Van Zonneveld in het nummer van 2 mei jl. stond: Geloof zonder verwondering. Dit moest natuurlijk zijn: Geen geloof zonder verwondering. B.

Onze zevende ontmoetingsdag (2)

Om half elf begon de morgensamenkomst. Als voorzitter van de stichting, tevens eindredacteur van ons blad, lieten we zingen Ps. 84 : 5 en 6. We lazen Openbaring 3 : 14 - 22 en gingen voor in gebed.

Allen werd een welkom toegeroepen. Aan de kerkeraad van Sliedrecht-centrum werd dank gebracht voor de beschikbaarstelling van het kerkgebouw en aan allen, die hun krachten al gegeven hadden en ook deze dag nog zouden geven.

Enkele mededelingen volgden. O.a. deze, dat er ernstig over gedacht wordt om „Bewaar het Pand” wekelijks te laten verschijnen. Dat moet echter financieel mogelijk zijn. Mede door de collecten op de ontmoetingsdagen konden we zonder geldelijke zorgen voortgaan. Het werkt bemoedigend, wanneer we ook vandaag weer voor het goede doel van het onze wat mogen afzonderen.

Gewezen wordt op de beschikbaarstelling van koffie en frisdrank in de pauze en op de gelegenheid om te gaan wandelen en dan ook de rivier in ogenschouw te nemen.

De grote opkomst geeft moed om op de ingeslagen weg voort te gaan. We hoorden van iemand, die de ontmoetingsdag te Doornspijk met veel zegen bezocht en enige tijd geleden in vrede ontslapen is.

Naar aanleiding van het gelezen Schriftgedeelte worden enkele opmerkingen gemaakt. Johannes was op Patmos. Er was vervolging uitgebroken. De Heere Jezus verscheen aan Johannes. Hij wandelt te midden van de 7 gouden kandelaars. Hij geeft opdracht om te schrijven aan de zeven gemeenten van Klein-Azië. Die gemeenten vertegenwoordigen de kerk. Het blijkt, dat er altijd weer vervolging is van buiten, maar wat erger is, dat het in de kerk zelf zo treurig gesteld is. De Heere moet komen met bestraffingen. Hij roept op tot bekering. Er is en blijft echter het werk van Zijn genade. Dat houdt Hij in stand. Dat blijkt ook uit dit woord: Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand Mijn stem zal horen en opendoen, Ik zal tot hem in komen en avondmaal met Hem houden en Hij met Mij. Hij had al lang weg kunnen gaan, maar Hij staat aan de deur en klopt. Hij staat dus buiten en dat is erg: voor Hem geen plaats in de kerk, in onze gezinnen, in onze harten. Maar Hij blijft kloppen. Hij wil binnengelaten worden. Hij belooft de innigste gemeenschap wanneer men Hem binnenlaat. En naar Zijn welbehagen werkt Hij dat Zelf door Zijn Heilige Geest. Zo komt Hij in en vervult Hij alles en daarin ligt het leven en de zaligheid. Inniger kan het niet. Het is hier in beginsel en straks eeuwig volmaakt, in volle ontplooiing. Het werk des Heeren gaat door en daartoe moge ook deze dag dienen. We zingen Ps. 85 : 3.

Ds. D. Slagboom van Barendrecht is nu aan het woord. Hij leest Ezechiël 37 : 15 - 19 en spreekt over de ware eenheid van de kerk. We vonden in het vorige nummer een gedeelte van de samenvatting van deze rede en in dit nummer het slot.

Weer zingen we en wel Ps. 102 : 7, 8 en 9. Er wordt gecollecteerd. Er komt, zoals in de pauze blijkt, in een bedrag van f 6.162,25, inbegrepen 4 giften van respectievelijk f 100,-, f 50,-, f 25,- en f 43,50. Dat was verblijdend.

Ds. Kok van Nijkerk neemt de plaats van Ds. Slagboom in. Hij spreekt over de gemeenschap der heiligen. Een samenvatting wordt ten dele in dit nummer opgenomen. Dit slotwoord sloot treffend aan bij de rede van Ds. Slagboom. Ds. Kok ging voor in dankgebed. Hij vroeg een zegen over de maaltijd. De schare zong Ps. 133 : 1 en 3. Ds. Kok wenste nog biddend een zegen toe. De pauze was aangebroken.

Zo'n pauze is in bepaalde opzichten een hoogtepunt. Dan komt naar voren, dat het een ontmoetingsdag is. Vrienden en bekenden zien elkaar weer. Nieuwe banden worden aangeknoopt. Sommigen gaan apart zitten en vinden elkaar

in het vertellen van de wegen des Heeren. Anderen zoeken na de maaltijd enige verfrissing in het schone dat ook Sliedrecht biedt, vooral aan de rivierzijde. Die van water houden kunnen daar hun hart ophalen.

B.

DE WARE EENHEID GODS WERK

2

De éénheid een wonder van Gods werk. In de symbolische handeling, die de profeet Ezechiël moet doen, komt het sprekend uit. De profeet moet de twee houten Juda en Jozef nemen en ze in zijn hand tot elkaar laten naderen, zodat ze één worden in zijn hand. En de boodschap moet hij erbij laten klinken tot de ballingen van de kinderen Israëls én Babel: Zie, Ik zal het hout van Jozef, dat in Efraïms hand geweest is en van de stammen Israëls zijn metgezellen nemen, en Ik zal dezelve met hem voegen tot het hout van Juda en zal ze maken tot een enig hout, en zij zullen één worden in Mijn hand...

De ballingen van Israël mogen het horen en zien in de samengevoegde houten in de hand van de profeet. Het wordt bijzonder tot hun onderwijs en bemoediging gezegd. Zij behoeven niet te denken, dat er niets meer van terecht komt. Het is goed, dat zij weten dit zelf wel duizend keer verdiend te hebben. Doch de Heere zal uit éézijdige trouw krachtens Zijn eigen Verbond het anders gaan maken. Hij maakt langs de weg der bekering een verscheurd volk tot een enig volk.

En alleen in Gods hand. Dat wijst erop, dat het geen maakwerk van mensen is, als Jozef en Juda weer verenigd worden. Geen vrucht van menselijke inspanning of prestatie. Het is het werk van God Zelf door Zijn genade en Geest. Daar is het hier vol van, van het profetische „Ik zal”. God doet het. En God doet het alleen. Niets van de mens komt hier in aanmerking. Heus, dat wil niet zeggen, dat de Heere Zijn profeet van de arbeid ontslaat. Verre vandaar. Hij moet deze handeling verrichten voor de ogen van het volk. Hij moet de boodschap overbrengen in gehoorzaamheid aan het volk. Het is net als in het gezicht van de dorre doodsbeenderen. Geen been kon hij levendmaken. Hij kon de graven van Israël ook niet openmaken. Het is alles even onmogelijk. Maar toch de Heere gebiedt: Profeteer, mensenkind! Wee, als Gods profeten van alle tijden het niet doen. De nood is hun opgelegd. In de weg der middelen hebben zij onverstoord te gaan.

Maar in deze weg maakt God één. Er is wat menselijk maakwerk in onze tijd. Dan wordt aan elkaar geplakt, wat niet één is. Dan kunnen we het met elkaar in veel dingen wel eens zijn, terwijl toch de wezenlijke eenheid ontbreekt. De brede oecumenische bewegingen van onze tijd zijn er een waarschuwend voorbeeld van. De muren worden gesloopt, die gescheiden moesten houden om de meest heilige beginselen. Zo kan en mag het nimmer. Nimmer kan er een wezenlijke eenheid zijn, waar de prediking van vrije genade niet verbindt en de mens in zijn doodstaat voor God niet gesteld wordt, waar het werk van de Heilige Geest niet in Zijn noodzakelijkheid en doorwerkende kracht gehoord wordt.

Eén in Gods hand. Dat is in de hand van de gemeenschap in Christus. Zonder hier vreemde verklaringen te zoeken is het duidelijk, dat hier de heenwijzing is naar Christus. De hand van Gods trouw is geopend in Gods ontfermende liefde in Christus. In Hem alleen is de ware eenheid te vinden. In de gezegende Koning van de Kerk. In Hem zijn waarheid en eenheid verenigd. En Hij is niet gescheiden. Daarom zijn waarheid en eenheid ook niet te scheiden. In Hem wordt de gehele Kerk des Heeren verenigd in de waarheid. En de Heilige Geest brengt bij elkaar in de hand van God, in Christus. Overal haalt die Heilige Geest de brokstukken vandaan en voegt ze tot één. Vergeet het toch niet, dat Jozef en Juda niet alleen gescheiden zijn, maar zelf ook ieder nog verstrooid. Maar Ezechiël moet de beide houten als één tonen. Zo zal God het doen. Hij haalt alles bij elkaar en laat het als het ene Israël openbaar komen in Gods hand. Wat een toekomst gaat er zo open voor Israël. Zo zal Efraïm Juda niet meer benijden en Juda Efraïm niet meer benauwen. Wellicht zegt u:

Wanneer wordt dat vervuld? Eenmaal en telkens weer. Het profetische Woord predikt Christus als Degene in en door Wie dit vervuld wordt. Hij is het Die het fundament voor de ware eenheid legt terwijl Hijzelf onder de hand van God aan het recht van God moet behalen. Hij draagt de zonde van de verscheurdheid in zijn lijden en draagt die weg. En door Zijn Geest laat Hij het openbaar komen, dat genade verenigt. Op de Pinksterdag is de Kerk eendrachtig bij één en gaat er een sprake van de onderlinge eenheid uit.

Die vervulling blijft waar ook anno 1974. Wij gaan hier niet in op de betekenis voor Israël, die er ongetwijfeld in deze handeling ook ligt voor de toekomst. Hartelijk geloven we, dat de Heere Zijn Kerk niet zonder Israël zal laten. Maar we zien hier toch allereerst, dat Hij het zal laten zien ook in de gescheurde en verdeelde kerk.

Het lijkt alleen maar ontmoedigend, wat we voor ogen zien. Iemand heeft eens gezegd: het lijkt wel of de brokstukken der kerk hier en daar nog overblijven. Snel werkt het proces der verwereldlijking door over het erfdeel van de kerk. We kunnen en mogen de verdeeldheid niet los zien van het verval. Dat is juist vaak de grote fout van onze tijd bij velen, die aan elkaar willen lijmen, wat niet bij elkaar hoort. We moeten weer lief voor elkaar zijn en men ziet niet naar de achtergronden van de verdeeldheid in het totale proces, dat van God afvoert. Wat moet de Heere niet zeggen tegen de zeven gemeenten in Klein-Azië? Als we niet onder de tucht van Gods Woord terecht komen in onze tijd en we willen wel zonder meer allerlei vermaningen tot eenheid in de praktijk brengen, dan is er totaal niets van te verwachten. Al met al is het een Babel van verwarring voor het oog. En vooral onze jonge mensen moeten wel bijzonder door dat alles wel weinig jaloers gemaakt worden op de dienst des Heeren. En daar brengt het heenwerken over al de breuken heen tot een evangelie van de grootste gemene deler geen uitkomst in.

We hebben vandaag nodig kerkelijke levendmaking, persoonlijke levendmaking allereerst. De grote vraag voor ons allen is toch uiteindelijk: zijn wij van het dodenveld gehaald? Uit het doodsgraf verzezen? In deze wonderdoende God is kracht ten leven. Hij laat niet voor niets aan die hopeloze ballingen dit alles zien en prediken. Houdt er toch op aan. Wat is het erg onbekeerd te zijn. Erger is er toch voor een mensenkind niet. En dat onder de welmenende prediking van de beloften Gods. Als God het tot Zijn dienst-knechten gezegd heeft: Profeteer, mensenkind, dan zal Hij Zijn zegen er nog aan verbinden. Die God is nu nog dezelfde. We kunnen de Heere zo tekort doen, als de klacht over de toestand van Gods erfdeel in onze tijd een aanklacht van Hem wordt. Zijn hand is niet verkort om te verlossen. En juist in de aanklacht van onszelf gaan veel klachten over en wordt het verwacht van de wonderen Gods.

Voor het volk van God is er dan verwachting. Wat voor ogen is benauwt. Het meest, dat God zo weinig aan Zijn eer komt. Ook in de breuken en verdeeldheden tussen die God vrezende. Het gaat de Heere ook in de vereniging van allen die Zijn Woord hebben leren beminnen om de grootheid van Zijn Naam en dienst. Zo zullen zij Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot eer God zijn. Daarin zal God de eer krijgen en zal het heil gekend worden. En dat is niet het resultaat van ons doen, maar de zegen van Gods werk.

D. Slagboom.

DE GEMEENSCHAP DER HEILIGEN

1

Onze Belijdenis spreekt van de gemeenschap der heiligen, die vanuit het leven des geloofs, door alle tijden heen al van grote betekenis is geweest voor het geestelijke leven.

Het is een bijzondere gemeenschapszin, die vanuit de algemene genade niet beleefd kan worden, daar zij behoort tot de zalmakende werkingen van de Heilige Geest. Ze komt voort uit het nieuwe leven door het deelachtig worden van de Goddelijke natuur. Hierdoor ontstaat de geestelijke familieband, om elkander te zijn tot een hand en voet op de weg des levens. Hierin schittert het leven van de heilige gemeenschaps-

zin, die we verloren hebben in Adam door te eten van de verboden boom. Van die geestelijke familieband is in de mens niets meer overgebleven. In de staat der ellende is dan ook de staat van vijandschap tegen God en onze naaste. Vernieling en ellende is in onze wegen, zodat de kennis van de weg des vredes er in gemist wordt. Vanuit de Goddelijke gemeenschapszin die uitstraalt in het huishoudelijke werk des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, verkrijgt het hart door wederbarende genade de gemeenschap der heiligen, vanuit de tweede Adam Jezus Christus.

En van deze zegen werd iets gesmaakt door Adam en Eva in de omhelzing van de beloofde Zaligmaker, zodat daarin gevoeld werd de geestelijke familieband door elkander te mogen ontmoeten in de Heere.

Opgevoed aan het hof van Farao, had Mozes het genot van al de schatten van Egypte tot zijn beschikking. Maar toen de Heere de hoogste plaats bekam in zijn hart, mocht hij komen tot de onberouwelijke keus te leven met de Heere en Zijn volk. En dat deed voor hem de rijkdom van Egypte verdringen in het niet. Vanuit het leven met de Heere hunkert het hart naar het leven met Zijn volk om van Hem te spreken tot eer van Zijn Naam.

Toen Ruth omgang kreeg met het volk des Heeren, en in haar schoonmoeder aanschouwde de zegen van de verborgen omgang met de Heere in al haar verdriet, ging haar oog open voor dat geluk. Dat deed haar met beslistheid des harten komen tot de onberouwelijke keus, om ook met al de noden van haar leven te gaan tot de God van Israël. Het schuilen onder de schaduw van Zijn vleugelen werd haar dierbaar.

Onder de prediking van het Evangelie dat Lydia uit de mond van Paulus mocht beluisteren, werd haar hart geopend en verbonden aan de Heere en Zijn zalige dienst. Deze dag is voor haar een onvergetelijke dag geworden.

Hier staan van de velen die ons bekend zijn uit de Schrift, drie getuigen voor ons, als bewijzen dat het komen tot de onberouwelijke keus noodzakelijk is. Vandaaruit wordt het een biddend zoeken in te mogen gaan door de enge poort van de waarachtige bekering. Zolang wij tot die keus niet gekomen zijn, hebben we niet meer dan een godsdienstig dralen, een hinken op twee gedachten. Dat verhindert ons in te gaan door de enge poort, om met God verzoend te mogen worden.

Vanuit het leven van de discipelen is het ons bekend, dat zij bij het komen tot de onberouwelijke keus, als bruiloftskinderen mochten delen in de vreugde van Zijn kostelijke woorden, door die van dag tot dag te mogen horen. En bij het aanschouwen van Zijn ontfermende liefde en Zijn grote daden, kwamen zij tot de belijdenis: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levende Gods. Vanuit Hem werd de gemeenschap der heiligen gesmaakt om Hem met des te meer beslistheid des harten te volgen.

Maar toen de Heere begon te spreken van Zijn borgtochtelijk lijden en sterven, werd dat niet aanvaard als noodzakelijk en profijtelijk. Het was naar hun oordeel niet nodig, daar de grond der hope voor de eeuwigheid voor hen was in het genot der zaligheid. En dat treft men aan tot op de dag van heden, daar de rechte kennis van Gods rechtvaardigheid die voldoening eist, nog zo gering is. Wordt men in de vrucht van die aangename gestalten opgebouwd, dan heeft het plaats dat men pas tot de ontdekking komt van de ongenoegzaamheid als grond der zaligheid, wanneer men komt te staan in de verschrikking van de dood.

En daar het in deze zaak gaat om de eer van Gods recht, die is in de kruisdood van Christus, hebben wij het ootmoedig en boetvaardig aanvaarden van de straf der zonde ernstig te zoeken op de leerschool van de Heilige Geest.

De discipelen worden treurende en wenende mensen toen het hun duidelijk werd dat de grond der zaligheid niet is in het genot der zaligheid. Een levend gemis is dan ook beter dan een dor bezit, waarin niet de grond der hope voor de eeuwigheid is.

In dat treuren en wenen was de gemeenschap van Christus, daar Zijn ziel, in het dragen van de straf der zonde, geheel bedroefd was over de daad der zonde. De discipelen kwamen, toen Christus veroordeeld werd tot de vloekdood des kruises, alleen te staan. Al het voorgaande was te kort als grond voor de eeuwigheid. En in dat

treuren en kinderlijk treuren en wenen werd de gemeenschap der heiligen onderhouden. Van hart tot hart kwamen zij daaruit te spreken. De Emmaüsgangers zijn daarvan een allerduidelijkst bewijs. Het is tot op de dag van heden een zegen van de Heere elkander te mogen ontmoeten in het gemis dat beleefd en beweend wordt. Want daarin wordt dan nog de liefde van Christus gesmaakt.

Maar opgewekt door de Vader om onze rechtvaardigmaking, komt Christus in de kracht van Zijn opstanding tot hen, om het treurende en wenende hart te troosten in Zijn verzoening en voldoening. Opdat zij de liefde des Vaders zouden smaken in het licht van Zijn vriendelijk aangezicht.

En hierin is deze belofte vervuld: „Ik zal het beter maken dan in uw beginselen en gij zult weten dat Ik de Heere ben.” Dat doet de onderhouding van de gemeenschap der heiligen steeds inniger worden. Want hetgeen beleefd is wordt door het Woord des Geestes bekrond.

Als onze Belijdenis spreekt van de gemeenschap der heiligen, dan is dat vanuit de Heere de innigste gemeenschap, die het hart vervult met een ootmoedige erkentelijkheid. Zij is vanuit de mens niet tot stand te brengen.

Bij het verlies van Jonathan spreekt David daarvan: „Mijn broeder Jonathan; gij waart mij wonderlijker dan de liefde der vrouwen.” En dan zegt de kanttekening: „Zij overtrof de allernauwste vriendschap die tussen mensen kan wezen, zijnde tot Davids troost in Jonathans hart ontstoken en onderhouden door de Heilige Geest.” Is de liefde van de gemeenschap der heiligen door de Heere ontstoken in het hart, dan wordt zij tot roem van Zijn genade ook in stand gehouden.

ONS BLAD

In het openingswoord van de ontmoetingsdag te Sliedrecht-centrum op zaterdag 20 april jl. is er op gewezen, dat de mogelijkheid onder de ogen wordt gezien om ons blad wekelijks te doen verschijnen. Van verschillende kanten wordt telkens aandrang op de redactie uitgeoefend om van „Bewaar het Pand” een weekblad te maken. Dit kwam reeds meermalen op een vergadering van de redactie-commissie aan de orde. Ook in onze laatste vergadering was dit een punt van brede bespreking. Financiële is de zaak nog niet helemaal rond. Bij wekelijkse verschijning zou er een nadelig saldo op de exploitatie zijn. Dat nadelig saldo is er nu ook, maar door de giften en de netto-opbrengst van de ontmoetingsdagen was het tot nu toe mogelijk zonder financiële tekorten te sluiten. We konden zelfs enige reserve kweken, maar die zou gauw verdwenen zijn, wanneer een wekelijkse uitgave niet zou aanslaan en het gevolg zou zijn, dat lezers hun abonnement op ons blad zouden opzeggen, bij voorbeeld uit financiële overwegingen. Want wekelijkse verschijning — we denken aan 48 maal per jaar — zou meebrengen, dat de abonnementsprijs moet worden verhoogd tot f 20,— per jaar. De kosten worden jaarlijks aanzienlijk hoger, zodat feitelijk de prijs belangrijk hoger zou moeten zijn, maar als het enigszins mogelijk is willen we niet hoger gaan dan genoemd bedrag.

We achten het van belang te weten hoe onze lezers er over denken. Het kan zijn, dat een groot deel van hen de voorkeur geeft aan bestendiging van de bestaande situatie en dat slechts een klein deel graag ons blad wekelijks zou ontvangen. In dat geval is te voorzien, dat de hogere abonnementsprijs leidt tot het opzeggen van abonnementen en het verminderen van giften. Dan is het beter voorlopig op de bestaande voet voort te gaan. Wanneer onze lezers echter spontaan zeggen, dat ze graag het blad wekelijks in de bus zullen krijgen en de hogere abonnementsprijs geen bezwaar is en er ook een redelijke zekerheid bestaan, dat de giften niet zullen verminderen, kan zonder enig bezwaar besloten worden om van „Bewaar het Pand” een weekblad te maken.

Het woord is aan onze lezers. We willen graag hun mening weten. Daarom sluiten we in dit nummer een kaart in, waarop verschillende vragen gesteld worden. Men gelieve deze vragen te beantwoorden. We maken het de lezers gemakkelijk. Zij kunnen volstaan met het doorhalen van een der woorden ja of neen achter elke vraag.

Aan de hand van de ingekomen antwoorden kan de commissie van redactie in haar volgende vergadering deze zaak nader overwegen. Het hangt dus in zekere zin van de lezers af, welke beslissing moet worden genomen. Daarom is het van belang, dat al onze lezers hun medewerking verlenen door de vragen op de aangegeven wijze te beantwoorden en de kaart zo spoedig mogelijk aan ons adres terug te zenden.

Voor uw medewerking bij voorbaat onze dank.

De redactie.

De 8e Ontmoetingsdag

Nauwelijks is er een ontmoetingsdag voorbij of we zijn al weer bezig met de volgende. Zo gaat het vele bezoekers, zo gaat het ook met de commissie van redactie. Er moeten allerlei voorbereidende maatregelen getroffen worden. Dat geldt bezoekers, die plaatselijk op zich nemen er voor te zorgen, dat men gezamenlijk kan reizen. Dat geldt ook de commissie, die er voor moet zorgen, dat de gasten kunnen worden ontvangen. De commissie is al aan de arbeid. Laten de plaatselijke organisatoren ook geen tijd laten verloren gaan. De datum is bekend, nl. D.V. zaterdag 24 augustus a.s. De plaats is ook bekend, nl. de Herv. kerk te Zwolle. Nadere gegevens kunnen nog niet worden verstrekt. Wel kunnen we reeds de namen noemen van hen, die vermoedelijk op die dag zullen spreken en wel de predikanten Blom, Van Leeuwen, Kok, Bouw, Tanis, Van der Ent. Dit is slechts een voorlopige opgave, waarin nog wijziging kan komen. We hopen later ook de onderwerpen te kunnen noemen.

Wanneer we al een of meerdere ontmoetingsdagen meegemaakt hebben, zullen we graag als de Heere ons spaart de 24e augustus a.s. vrijmaken of vrijhouden voor Zwolle. Laat dit een aansporing voor anderen zijn om ook te komen.

B.

Voor de jeugd

BESTE JONGELUI!

Gideon 23 (Richt. 6 : 27)

„Toen nam Gideon tien mannen uit zijn knechten, en deed, gelijk als de Heere tot hem gesproken had. Doch het geschiedde, dewijl hij zijns vaders huis en de mannen van die stad vreesde, om het te doen bij dag, dat hij het deed bij nacht.”

Gideon heeft dus de opdracht van de Heere ontvangen. Die was zonder meer duidelijk. Nu, daar is over het algemeen niet over te klagen. Wat de Heere spreekt, opdraagt, is wel duidelijk. Dat het niet altijd „duidelijk” overkomt, is gelegen in het feit, dat wij niet afgestemd zijn op datgene wat God zegt. Het niet-verstaan-van-het-Woord Gods is dus niet hierin gelegen, dat de boodschap Gods niet duidelijk zou zijn, maar in ons geestelijk onverstand.

Wat is het toch waar, wat de bijbel zegt: Zijt dan onnozel in het kwade en wijs in het goede. Paulus geeft het letterlijk aldus weer: „En ik wil, dat gij wijs zijt in het goede, doch onnozel in het kwade.” Rom. 16 : 19. Ja, zo zou het moeten zijn. Maar het is in de praktijk helaas zo menigmaal omgekeerd. Het kan gerust als een wonder worden beschouwd als het anders is. Gelukkig dat er zulke wonderen nog bestaan. Mensen die wijs zijn in het goede, omdat zij de vreze des Heeren beoefenen. Want de vreze des Heeren toch, is het beginsel van de ware wijsheid. Zij zijn onnozel in het kwade. Dat is de keerzijde van de beoefening van de vreze des Heeren. Want de vreze des Heeren is af te wijken van het kwade. Jongens en meisjes, leest hier niet overheer, maar zoekt altijd met het geschrevene tot jezelf in te keren. Vraag jezelf steeds af: Hoe is het nu eigenlijk met mij gesteld? Ben ik wijs in het goede? Ben ik onnozel in het kwade? Als het zelf-onderzoek negatief uitvalt, je moet konstaten dat je wijs bent in het kwade en onnozel in het goede, heb er dan geen vrede mee. Ga niet in je dwaasheid voort, maar vraag de Heere om verstand met Goddelijk licht bestraald, want dat is zo nodig, daar we van onszelf enkel duisternis zijn. O, ik weet wel, een waanwijze zal dit niet onderschrijven. Die denkt dat hij het weet. Maar die verstand van zaken gekregen heeft, die onderschrijft dit van harte. Hij heeft steeds weer van node door de Heere geleid te worden.

De duidelijke opdracht moet nu door Gideon

worden uitgevoerd. Ja, dat is ook een punt waar wel eens over nagedacht mag worden. Er staan zoveel opdrachten in de bijbel. Opdrachten van God, die we heus wel begrijpen. Als n.l. dat we God lief moeten hebben boven alles en onze naaste als onszelf. Dat we zelfs voor onze vijanden moeten bidden, dat we moeten zegenen, die ons vloeken en ga zo maar door. Doch we laten al die opdrachten rustig in de bijbel staan, alsof ze ons niet gelden. We weten vaak een ander ook nog wel op z'n plichten te wijzen, maar om ze zelf uit te voeren.... daar komen we niet aan toe.

Het is natuurlijk overbodig om te zeggen, dat als het zo met ons gesteld is, dat het dan goed fout zit. In dit verband denk ik aan een woord van de Heere Jezus: „Een iegelijk dan, die deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik bij een voorzichtig man vergelijken, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft; en er is slagregen nedergevalen en de waterstromen zijn gekomen en de winden hebben gewaaid en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen; en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond.

En een iegelijk, die deze Mijne woorden hoort en ze niet doet, die zal bij een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft; en de slagregen is nedergevalen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen dat huis aangeslagen; en het is gevallen, en zijn val was groot.” Matth. 7:24-27.

Op „doen” komt het dus aan. Geen woorden, maar daden. Dat is tegenwoordig een slagzin uit de wereld. Dat men zo spreekt, is ergens wel te begrijpen. Want men heeft in de kerk zich er wel eens al te veel alleen met woorden van zoeken af te maken, terwijl men niet aan de daden toe kwam.

Al heb ik hier even een slagzin van de wereld overgenomen, dat wil natuurlijk niet zeggen, dat ik daarmee ook overneem, wat de wereld er mee bedoelt. Want de wereld richt zich in haar daden allermint naar het Woord van God. Als zij deze zin laat horen: Geen woorden, maar daden, dan steekt zij daarbij de vuist naar boven. Men wil overgaan tot de revolutie. En dat is natuurlijk naar het woord van God niet. Want dat bedikt niet de revolutie, maar het evangelie. En het evangelie roept niet op tot revolutie, maar tot reformatie.

Nu zijn we weer waar we wezen willen. Gideon

moest een reformatische daad gaan verrichten. Hij draaide daar niet om heen. Hij ging niet te rade met vlees en bloed. Dat had hij zo gemakkelijk kunnen doen. En dat wordt onder ons zo gemakkelijk gedaan. Laten we ook ten deze acht geven op onszelf. Als Gideon de consequenties van de opdracht, die hij ontvangen had, overzag, had hij kunnen zeggen: Daar moet ik eerst nog eens een nachtje over slapen. Daar begin ik zo nog maar niet aan. Want wat zal dit een opschudding teweeg brengen in ons dorp. De mensen zullen tegen mij opstaan. Ik raak bij een ieder uit de gunst. Mijn huisgenoten zullen mijn vijanden nog worden. Ik houd niet van ruzie. Ik ben voor de vrede. Indien het enigszins mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle mensen.

Ja, zo had Gideon kunnen redeneren. En zo wordt er ontzaggelijk veel geredeneerd. Dit gebeurt door ouderen en door jongeren. Als we moeten breken met de zonde, met bepaalde zondige gewoonten, als er dingen uit onze omgeving moeten worden opgeruimd, waar een ander zo aan gehecht is, hoe menigmaal komt het dan niet voor, dat men allerhande redeneringen gaat omzetten, om toch maar aan de eis die de Heere stelt te ontkomen. We houden meer van een valse vrede, dan van een heilige oorlog. Want zie ja, oorlog is toch altijd maar oorlog. Ja, dat is waar, oorlog is altijd oorlog. Maar een valse vrede is altijd vals. Onthoud dat ook. En nu is een valse vrede uit de hel. De duivel is vals en alles wat hij zijn onderdanen voorstelt is ook vals. Dat kan eigenlijk niet anders. Het vat geeft altijd uit wat het in heeft en dat is bij de duivel zeker zo. Ten deze kan hij zichzelf niet verloochenen. Ik zou zeggen: Jonge vrienden, houdt hem altijd maar goed in de gaten. En bedenkt dat een heilige oorlog duizendmaal beter is dan een valse vrede. En tot die heilige oorlog werd Gideon geroepen.

Hij moest hem gaan beginnen in zijn meest naaste omgeving. Ik dacht dat deze roeping ons ook gold. Paulus schrijft aan zijn jeugdige vriend Timotheus: Strijd de goede strijd des geloofs. Timotheus mocht dus de strijd niet zoeken te ontlopen. Paulus was hem zelf ook niet ontlopen. Toen hij aan het eind van zijn leven gekomen was, schreef hij ter bemoediging aan diezelfde vriend: Ik heb de goede strijd gestreden.

Wij mogen de strijd ook niet ontlopen. Als je op de vijanden ziet: Satan, de wereld, je eigen boze bestaan, ach, ik weet het, dan is er geen

doorkomen aan. Dan is een mens van nature geneigd om de vijand de rug te laten zien. Doch jullie kunnen wel begrijpen, dat als je de vijand de rug laat zien, dat je dan bij voorbaat verloren bent. Want dat is juist de kans voor de vijand, om je dan van achteren aan te vallen. Nu is er in ons geen kracht om die goede strijd te strijden. Gideon had van zichzelf daartoe ook de kracht niet. Maar nu is er kracht bij de Heere te verkrijgen. Denk over Hem maar nooit klein. Want zeer groot is onze Heere, vol krachten. Het is ook Israëls God, Die krachten geeft van Wien al het volk zijn sterkte heeft. En: Welzalig is hij die al zijn kracht, en hulp, alleen van God verwacht. Die wordt niet beschaamd. Want de Heere zal niet beschamen, die het van Hem verwachten.

Daarom vrienden, de vijanden zijn er, machtig en veel. De strijd is er. Schuwt de strijd niet. Maar zoekt de kracht bij God. Hij is een onuitputtelijke bron. Dat heeft Gideon ervaren. Dat ervaren al degenen wier sterkte in de Heere is. Ik ga nu weer afscheid nemen. Tot de volgende keer. Jullie aller vriend

Ds. H. C. v. d. Ent.

Boekbespreking

GELOOFS VERWACHTING - door Ds. M. Baan
Uitgave Stichting P.P.P., Uithoorn

We hebben hier een bundel van 9 preken over teksten uit het Oude Testament (Genesis 31:13, Exodus 33:21, Jozua 3:11, Jozua 24:15b, Richteren 15:17b en 19b, Richteren 16:30, Psalm 22:27b, Jeremia 31:3 en ten slotte Psalm 138:8), die Ds. Baan in de laatste jaren van zijn leven uitgesproken heeft. Ze zijn overgenomen van bandopnamen. Velen hebben mevr. Baan gevraagd om preken van haar overleden man in boekvorm te laten verschijnen. Dit is een eerste bundel. Het is niet nodig hier nog een aanbeveling aan toe te voegen. Ds. Baan was een van onze commissieleden. Hij heeft vele artikelen in ons blad geschreven. Vele jaren heeft hij de Chr. Geref. kerken mogen dienen. Hij was een bekend en gezien predikant. We kunnen ons voorstellen, dat velen, die Ds. Baan gekend of van hem gehoord hebben, deze bundel willen bezitten. De prijs in zwarte band is f 17,50. Men kan bestellen bij de Stichting Protestantse Periodieke Pers: telefonisch na 5 uur 02975-61555 of schriftelijk Spaanse Aaklaan 21, Amstelveen. (Zie de advertentie in ons blad van 17 april jl.).

We willen nog een opmerking maken, waarmee mogelijk bij een volgende bundel rekening kan worden gehouden. Het boek is keurig uitgegeven, maar er staan nog al wat drukfouten in, die ontsierend werken.

B.

1934 17 mei 1974

Zo de Heere wil, hopen onze geliefde ouders en grootouders

H. MOLENAAR

en

P. MOLENAAR-NIEMANTSVERDRIET

op 17 mei a.s. de dag te gedenken, dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Het is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen, dat de Heere hen voor elkaar en voor ons nog lang moge sparen.

Zij, die onze ouders met deze heugelijke dag willen feliciteren, nodigen wij uit dit te doen op vrijdag 17 mei a.s. 's-avonds na 8.00 uur in zaal „Splendid”, Gebroken Meeldijk 79, Barendrecht.

BARENDRECHT, mei 1974

Oude Haven 59

TE HUUR IN WESTKAPELLE en AAGTEKERKE

ZOMERHUISJES en APARTEMENTEN

in de nabijheid van de mooie Walcherense bossen, duinen en stranden.

Frans de Visser, Prelaatweg 17, Westkapelle, telefoon 01187-441

Barmhartig en genadig is de Heere
psalm 103:8

In dankbare herinnering aan wat zij voor ons is geweest geven wij U kennis van het heengaan van onze lieve zorgzame Moeder en Oma

DUIFJE YKEL

weduwe van Paulus Starreveld

op de leeftijd van 75 jaar.

God was haar een toevlucht en sterkte.

Kinderen en kleinkinderen

ZAANDAM, 29 april 1974

Hogendijk 49

De begrafenis heeft 3 mei te Zaandam plaatsgevonden.

„DE GEREORMEERDE BIJBEL STICHTING tot handhaving van de Statenvertaling,

hoopt DV. ZATERDAG 18 MEI 1974 haar

TOOGMIDDAG

te houden te Terneuzen in het Kerkgebouw der Gereformeerde Gemeente in Nederland, gelegen in de Vlooswijkstraat aldaar.

Als sprekers hopen voor te gaan

Ds. A. v. d. Berg van Brunisse

Ds. D. J. van Vuuren te Zaamslag

Ds. A. Hoogerland te Krabbendijke

Aanvang 14.15 uur precies.” Het distrikts bestuur.

Sliedrecht

Joh. Calvijschool

Eén van onze collega's is elders tot hoofd benoemd.

Voor hem prettig en voor ons een verlies.

Wie wil deze plaats gaan innemen, hetzij

ONDERWIJZER OF ONDERWIJZERES ?

Na de grote vakantie hopen we een splinternieuwe school te betrekken. Er is een heel prettige samenwerking. Vakwisseling is mogelijk met één van de andere 8 collega's. Woning van vertrekkende collega beschikbaar (flat).

Voor ongenuwde is er mooie woonruimte.

Int. H. Logmans, h.d.s. telefoon 01840-2788 (school) 5379 (huis) b.g.g. 01877-1224. Sollicitaties aan de heer C. Visser, De Savornin Lohmanlaan 20.

Het adres voor al Uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prentenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalm boekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50

Veenendaal

Telefoon 08385-13978 - Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77)

„REPOS ALLEURS”

DRIEBERGEN

Ideaal gelegen rustoord voor hen die er nodig even uit moeten voor rust of gezondheid - 700 m van de kerk.

Telefoon 03438 - 2466.

Voor al Uw boeken, bijbels en psalmboeken

BELEEFD AANBEVELEND

Boekhandel van Leeuwen

POSTBUS 39, URK

TELEFOON 05277-1783

B.G.G. 05250-1531

Voor bijbels, boeken en muziek is **LINDENBERG** uniek!

Grote voorraad

Snelle levering,

ook van de allernieuwste uitgaven

LINDENBERG'S BOEKHANDEL

Slaak 4-8 (postbus 4209)

ROTTERDAM-16

Telefoon 010-11 16 07